

ΕΝΑ ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΚΑΛΕΡΟΥΪ

Σε πρωτογνώρισα σε ένα
Κορομπορί,
στον ιερό χώρο του Μπόρα.
Πασπαλισμένο με την
άσπρη σκόνη,
ενώ απ' το μέτωπό σου
κυλούσε κόμπους ο ιδρώτας,
σαν του Χριστού το αίμα.
Τα μάτια σου δυο κάρβουνα
αναμμένα,
όσο η γλώσσα σου ξέρναε φωτιές
που σπάθιζαν και κόβανε τη νύχτα σε κομμάτια.
Μου μίλησες για την εποχή των ονείρων,
για τον κυρ- Αστροπέλεκτα,
πάνω απ' το λόφο του Γκαπχέμπα
και το μεγάλο σαματατζή,
το Βροντερό Ξοπίσω του.
Για το φίδι που κόπηκε στα τρία,
μα σαν ξανάρθαν οι βροχές,
ξανάσμιζαν τα κομμάτια του
κι έγιναν το ουράνιο τόξο.
Κι ύστερα μου 'πες ήρθαν
οι λευκοί!
Δεν άντεξαν οι φλούδινες ασπίδες,
μήτε τα δόρατα τα ξύλινα,
μπρος στη φωτιά που ξέρναγαν,
τα μουσκέτα των Εγγλέζων.
Καθισμένοι σταυροπόδι,
πάνω στην κρύα άμμο,
κάτω από τ' άμυδρά λυχνάρια του Γαλαξία,
κοιλοπονέσαμε τα φωτεινά τα όνειρα του αύριο.
Και σαν τις σταφίδες μια-μια,
μοιράσαμε συντροφικά τις ελπίδες!
Λικνίστηκε και χάθηκε η νύχτα στο χάραμα,
χάθηκες και συ στα γνώριμά σου,
μονοπάτια του γουόκκαμπεούτ.
Λόξεψα κι εγώ και χάθηκα,
στα δαιδαλώδη μονοπάτια,
του καπιταλιστικού Λαβύρινθου,
θύμα του Μινώταυρου,
της Πασιφάης του καταναλωτισμού,
κυνηγώντας τη χίμαιρα του κέρδους.
Φυσήξανε μελτέμια και κυκλώνες,
ξεσπάσαν δρόλαπες, πλημμύρες,
σβήσαν τα όνειρα που γράψαμε ένα βράδυ,
στην κόκκινη άμμο της ερμιάς του Νότιου Σταυρού.
Και χάρηκαν διπλά και τριδιπλά,
εκείνοι που δεν ονειρεύτηκαν ποτέ τους!
Αλίμονο! Σε πρόδωσα σύντροφε, φίλε, αδερφέ Ιθαγενή!
Δεν ήμουν κει στους Πιτσαντζάρα στο Γουάτις κρίκ,
δε στάθηκα δίπλα σου Έντυ Μάμπο
στο Χάι Κωρτ για το Μάρεϋ Άιλαντ,
κι όταν σου κλέβαν τα παιδιά σου,
δεν βγήκα στην αγορά,
να σκούξω σαν τον Λαοκόοντα:
«Ω! Ανόητοι συμπολίτες,
φοβούμαι τους Δαναούς και δώρα φέροντας».
Ακόμα κι όταν σκοτώναν,
τους γιους σου στο Παλμ Άιλαντ,
εγώ ήμουνα «απών»!
Και όταν οργισμένος,
έβαλες φωτιά να κάψεις τα άντρα της υποκρισίας,
-που εύσχημα τα ονόμασαν παλάτια του δίκιου-
δεν βγήκα να σε υπερασπίσω!
Ναι, σε πρόδωσα σύντροφε, φίλε, αδερφέ Γκαλερού!
Δεν βρήκα δέντρο,
ούτε σκονί να ρίξω μια θηλειά,
μήτε το θάρρος βρήκα,
να τους πετάξω τα τριάντα αργύρια κατάμουτρα!
Αχ! Να μπορούσα να σε ξανάβρω, να σου μιλήσω,
για το σοφό προπάππο μου το Σόλωνα,
που είπε: « Στασιαζομένης της πολιτείας,
προδότης ειν' αυτός που δεν κάνει τίποτα!»
Σε προδώσαμε όλοι αδερφέ Ιθαγενή!
Φρικτά μετανιωμένος και περιλυπος,
«για όσα δεν έκανα ποτέ μου»,
εγώ ο πικρός σου σύντροφος,
ο μετανάστης του χαμού,
σήμερα, ΣΥΓΝΩΜΗ σου ζητάω!

Κώστας Ρόρρης

2ον βραβείο από τον διαγωνισμό του 2008, του περιοδικού Αντίποδες της Μελβούρνης

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ Ε.Ε.Λ.Κ.Α Παροικιακή Λογοτεχνία

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΡΡΗΣ

ΧΟΡΕΨΕ ΚΑΙ... ΔΙΔΑΞΕ Η ΕΕΛΚΑ!

Με αρκετό κέφι και καλή διάθεση έλαβε χώρα η χρονιάτικη χοροεσπερίδα της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών - Καλλιτεχνών Αυστραλίας το περασμένο Σάββατο 29 του Νοέμβρη.

Κατάμεστη η αίθουσα της Κυπριακής Κοινότητας από συμπάροικους Λογοτέχνες - Καλλιτέχνες και φίλους (έγινε το αδιαχώρητο και χρειάστηκε να μπουν έχτρα τραπέζια) που δεν χόρεψαν και διασκεδάσαν μόνο.

Όπως έχει γίνει πια θεσμός τη βραδιά έκλεψε για άλλη μια χρονιά η εμπνευσμένη ομιλία του προέδρου κ. Δημ. Τσιγκρή που είχε θέμα το περιβάλλον και την βαριά ευθύνη για την προστασία του που πέφτει στους ώμους των ανθρώπων του πνεύματος.

Η ρητορεία του λόγου του Δημ. Τσιγκρή οφείλεται στο πηγαίο λογοτεχνικό του ταλέντο, αλλά οπωσδήποτε έχει τις καταβολές της στην πανεπιστημιακή κατάρτιση που του επιδεδίωκε η Θεολογική σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας απ' όπου αποφοίτησε.

Σε κάποιο άλλο χώρο και υπό άλλες συνθήκες θα αποτελούσε το γεγονός της χρονιάς για την παροικία μας!

Με θερμό χειροκρότημα δέχτηκε το ακροατήριο τα ολίγα αλλά μεστά λόγια της αντιπροέδρου κα. Δωρ. Μπάκλαντ (ουκ εν τω πολλώ το ευ).

Χρήη τελετάρχη εξετέλεσε με επιτυχία η Γραμματέας της Ένωσης κα. Πόπη Μαλιάνου. Διακρίναμε (εκτός από τους γνωστούς καλλιτέχνες και λογοτέχνες) την διευθύντρια του πολυεθνικού ραδιοφώνου SBS κα. Πάυλα Μασσέλος, το ζεύγος Μιχ. Μυστακίδη που αντιπροσώπευσε το συγκρότημα του «Ελληνικού Κήρυκα», τους συμπαθέστατους εκδότες του «Κόσμου» κ. και κα. Θόδωρο Κωνσταντίνου, τη γνωστή δικηγόρο κα. Αθηνά Τουρίκη κ.α.

Τέλος εκ μέρους της ΕΕΛΚΑ και των επιμελητών της σελίδας Κώστα και Βασιλικής Ρόρρη θα θάλαμε να ευχηθούμε σε όλους τους πνευματικούς ανθρώπους και γενικά σε όλους τους συμπάροικους μας 'Καλές Γιορτές' και 'Ένα Ευτυχημένο, Δημιουργικό μα προ πάντων Ειρηνικό καινούριο χρόνο'.

ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΝΟΥ

Πόσο θα ήθελα να ήμουν ζωγράφος!
Νά'χα τη δύναμη να ζωγραφίσω τον κορμό της ιτιάς, της καστανιάς, του κέδρου.
Να μπορούσα να σχεδιάζω στο αχανές το μονοπάτι της πέτρας που κύλησε απ' τον Όλυμπο κι έγινε πεντόγουλο στην αλμύρα της θάλασσας.
Νά'χα την δύναμη να ζωγραφίσω την καλόριζα της ελιάς, το θρόισμα του Μπάτη που χαϊδεύει τα πλατανόφυλλα, την ευωδιά του ψημένου καρυδόφυλλου που στοργικά τυλίγει τη σταχτόπιττα.
Να μπορούσα να σχεδιάζω την αγνότητα των περιστεριών, το χαρούμενο τραγούδι των δελφινιών, το κελήδημα των αηδονιών, και της κιθάρας το γλυκό παράπονο στο δειλινό.
Να ζωγράφιζα τον πόνο των δένδρων που ξεριζώθηκαν και μένουν όρθια, άθαφτα, κιτρινισμένα.
Νά'χα το χάρισμα του Βελάσκειθ να ζωγράφιζα το νέκταρ των αγριολούλουδων και των απαθιών που ρουφούν οι μέλισσες.
Πόσο θα ήθελα να ήμουν Δομένικο να ζωγραφίσω τη γεύση της αλμύρας του ιδρώτα απ' το μόχθο του εργάτη, τη μυρωδιά της γης και του λιοπυργιού στο σώμα του αγρότη, τον πόνο και το γέλιο, το μίσος και την αγάπη, τη χαρά, το κλάμα και τη λύπη των ανθρώπων....

Γρηγόρης

Μοναστηριώτης

3ον βραβείο στο διαγωνισμό του 2008, του περιοδικού Αντίποδες της Μελβούρνης

ΤΟ ΚΑΤΙΝΑΚΙ"...ΓΙΝΕΤΑΙ CD

Με ευχαρίστηση ανακοινώνουμε μια είδηση που μας έφτασε ταχυδρομικά με μια πολύ ωραία επιστολή. Αποστολέας ο γνωστός μουσικοσυνθέτης, κιθαρωδός και τραγουδιστής της Μελβούρνης κ. Σπύρος Παπουτσή.

Λέει λοιπόν στην επιστολή του ο κ. Παπουτσή '...ότι είδε στο περυσινό τεύχος του φιλολογικού περιοδικού «Αντίποδες» που εκδίδει ο Πολιτιστικός Επιμορφωτικός Σύλλογος Μελβούρνης το ποίημα του Κώστα Ρόρρη «Κατινάκι... Κατινιά... Κατινιώ» και τόσο του άρεσε που το άρπαξε και το μελοποίησε χωρίς την έγκρισή του.

Ζητώντας συγγνώμη για τον 'ανορθόδοξο τρόπο' όπως γράφει είχε τη διαβεβαίωση του κοινού μας φίλου δημοσιογράφου Κυριάκου Αμανατίδη που τον έπεισε να προχωρήσει και «...ο Κώστας είναι καλός φίλος ...και δεν θα έχει καμιά αντίρρηση».

Μαζί το γράμμα περιείχε και ένα αντίτυπο του δίσκου για να το ακούσουμε όπως βγήκε από τον Η/Υ πριν ενορχηστρωθεί και λάβει την τελική του μορφή. Όσοι το άκουσαν, ακόμη και στην πρωτόλεια μορφή του μαγεύτηκαν!

Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πότε θα γίνει αυτό για να κυκλοφορήσει στην αγορά το CD που περιέχει και άλλα ποιήματα (απ'ότι μάθαμε και του φίλου Πανεπιστημιακού Καθηγητή κ. Χρήστου Φίφη), αλλά αν κρίνουμε από τη μελωδία και τη γλυκιά φωνή του Σπύρου Παπουτσή θα σημειώσει ανεπανάληπτη επιτυχία. Να ευχηθούμε συγχαρητήρια και καλή επιτυχία και υγεία σε όλους!

